

vælger de 18, thi mange af dem vil have siddet sammen med dem, der ved deres tidligere Fortjenester i Tinget kunde have rimeligt og billigt Krav paa fremdeles at have Sæde der. Men desuden vil deres Ry nok kunne gaa over til de nyvalgte; ellers kan deres Fortjenester vel ikke være saa overordentlig betydelige. Naar det ærede Medlem sagde, at Sønderjyderne sikkert ikke vilde forlange at fortrænge nogen af de 18, saa er der her ikke Spørgsmaal om at fortrænge nogen, men om at give de Sønderjyder, der kommer til Danmark, deres forholdsmæssige Ret til at øve Indflydelse paa hele Landstingets Sættelse. Hvis de 18 vælges af det afgaaende Landsting, berøver man aldeles uimodsigeligt de sønderjyske Vælgere den Indflydelse, som andre Vælgere i det større Danmark, der kommer, vil have paa Sættelsen af de 18 foruden paa de 54 af Landstingets Medlemmer. Det vil være en Ubillighed. Det vilde være at stille Landstingsvælgerne i Slesvig dårligere end Landstingsvælgerne i det gamle Kongerige, og det er Uret og bør ikke ske. Jeg kan ikke tro, at det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds vil blive staaende paa det Standpunkt, som han i Dag har antydnet, at han vil stille sig paa. Jeg siger udtrykkelig kun *antydnet*, thi jeg forstaaer vel, at det ærede Medlem ikke endnu har bundet sig til noget.

Det ærede Medlem refererede Udtalelser, jeg fremsatte i det andet høje Ting ved første Behandling af Grundlovsforslaget, om, hvorledes Grundloven af 5. Juni 1915 blev til, og det var jo saa godt som intet, det ærede Medlem havde at rette ved, hvad jeg havde sagt. Det ærede Medlem bekræftede, at han havde givet Anvisning paa, at man gennem private Samtaler skulde søge at komme til en Overenskomst angaaende Grundlovsforslaget, og han erkendte, at han havde været holdt underrettet om de førte Forhandlinger og deres Forløb og kunde se, hvorledes det gik frem mod en Overenskomst, den Overenskomst, som førte til Grundloven af 1915. Jeg kan dertil føje, at vi, som talte sammen, vidste godt, at det ærede Medlem blev holdt underrettet, og han var ikke den eneste, der blev holdt underrettet, thi det Medlem af Folketinget, der som Konseilspræsident oprindelig havde forelagt Grundlovsforslaget,

blev ogsaa holdt underrettet om hele Forhandlingens Løb, saa at Venstre baade i Landstinget og i Folketinget blev holdt underrettet derom. — De private Samtaler, sagde det ærede Medlem, er saamænd nødvendige til at føre til det endelige Resultat af politiske Forhandlinger. Derimod har jeg intet at indvende, det tror jeg ogsaa, og der er heller ikke noget unaturligt i, at Mænd taler sammen for at se at komme til en Overenskomst om de Sager, der ligger for. Spørgsmaalet er kun, hvorledes man fører de private Samtaler frem til et Resultat, og det maa da i hvert Fald indrømmes, at den Maade, hvorpaa Resultatet af disse private Samtaler fremlagdes paa Rigsdagen, er i enhver Henseende fuldkommen ulastelig. Vi gik til samtlige Partier og meddelte, hvad vi var blevet enige om, og gjorde Fremførelse i Forslags Form paa Rigsdagen af disse Samtalers Resultat afhængig af Tilslutning fra samtlige Rigsdagens Partier, hvilken vi fik. En anden Ting er det, naar private Samtalers Resultat føres frem paa Rigsdagen paa den Maade, at nogle enkelte Partier rotter sig sammen for at overrumple nogle andre og tvinge deres Villie igennem overfor dem, det kan der rettes Bebrejdelser imod; i hvert Fald, det maa afhænge af Formen, hvori noget saadant føres frem. Det eneste Sted, hvor det ærede Medlem i Virkeligheden havde nogen Rettelse til den Fremstilling, jeg havde givet i Folketinget, var det, hvor jeg havde omtalt det ærede Medlems Optraeden som Formand for Grundlovsudvalget ved Krigens Udbrud, idet han sagde, at man af min Fremstilling kunde faa det Indtryk, at han, da han nægtede at fortsætte som Formand for dette Udvalg, naar der var Tale om, at Arbejdet skulde fortsættes, var optraadt paa Venstres Vegne. — Det ærede Medlem gør opmærksom paa, at han optraadte paa egne Vegne uden Samraad med andre. Ja, det ærede Medlem maa virkelig undskyldes, om jeg der har gjort mig skyldig i en ganske ringe Hukommelsesforskydning. Det ærede Medlem plejer altid at have Forholdet til sit Parti godt i Orden og, hvor han optræder, at kunne staa fast paa, hvad han siger, med sit Parti i Ryggen, og det er da ikke saa underligt, at det nu saa lang Tid efter var gledet ud af min Hukommelse, at det ærede Medlem havde givet denne Oplysning. I Virke-